

Fokken op bespiering wordt finetunen, groei

Maximum aan

De fokkerij van het Belgisch-witblauwras in Vlaanderen en het fokbedrijf van Terbeck zijn onafscheidelijk. Over wat was, wat is en wat gaat komen in het witblauwras.

tekst **Guy Nantier**

Kersbeek-Miskom. Op het witblauwfokbedrijf van Terbeck worden drie groepen dieren volgens verschillende voerregimes door Jan Roggen (34) klaargestoomd om straks hun opwachting te maken in de keuringsring van St. Truiden, Agriflanders en Affligem. 'Kijk, dat is een groot verschil met vroeger', zegt grootvader Willy Schotsmans (90). 'Nu voeren de mannen een commercieel voer. In mijn tijd gaven wij de dieren voor een keuring een eigen samengesteld meel van gerst,

zemelen, melasse, lijnschilfers, geplette tarwe, voederbieten, droge pulp en de specialiteit van het huis: zout en eieren. Ad libitum.'

Grootvader Willy Schotsmans maakte niet alleen de evolutie van een dubbeldoelras in de jaren vijftig naar een hypergespecialiseerd vleesras anno 2014 mee. Hij heeft het Belgisch-witblauwras ook mee vormgegeven. Hij behaalde al in 1958 op de nationale landbouwexpo een 1a-prijs bij de vaarzen met Griet van Terbeck en in 1962 met haar dochter Juweel van Terbeck. Zo leverde hij destijds al vijf stieren aan de ki-stations (de teller van het bedrijf staat inmiddels op vijftien). Hij was ook een veelgevraagd jurylid en rascoördinator voor het stamboek te Ciney.

Niet nog bespieder

Willy Schotsmans, nu negentig jaar, loopt nog geregeld door de stal en als de gezondheid het toelaat, bezoekt hij nog graag keuringen. Of het nog bespieder kan dan nu het geval is, gelooft hij niet. Willy Schotsmans: 'Ik denk dat we het maximum hebben bereikt.'

en vruchtbaarheid wordt de focus voor de toekomst

rondingen bereikt

MENING OVER FOKWAARDECIJFERS

Willy Schotsmans (90):

'De eigen ogen zijn belangrijker, maar dommer word je van fokwaardecijfers niet'

Guy Roggen (60):

'Gestalte en beenwerk zijn oké. Maar "soort" kan je niet op papier in cijfers vastleggen'

Jan Roggen (34):

'Voor fokkers zijn de cijfers achterhaald en is er gemis aan samenhang tussen fokwaarden'

Guy Roggen, die met dochter Lutgarde Schotsmans is getrouwd – in 1977 namen ze samen het bedrijf over – knikt instemmend. Ook kleinzoon Jan denkt dat de limiet in bespiering bereikt is. 'Toch op een natuurlijke wijze', zegt Jan en verklaart zich nader: 'Nog meer bespiering kan fysiek wel, maar dan krijg je aan de andere kant te maken met dieren die het SQT-gen bezitten. En dat willen we niet. Meer gewicht door een betere hoogtemaat kan nog wel.'

Bij het horen van het Nederlandse fokplan naar meer natuurlijke geboorten halen Willy Schotsmans en Guy Roggen de schouders op. Willy en Guy herinneren zich de bloederige toestanden zonder de techniek van keizersnede immers nog levendig. Willy: 'We hebben veel goede koeien moeten opgeven omdat we ze kapot getrokken hadden en hun kalveren in stukken hebben moeten zagen. En onze koeien en kalveren waren qua type zeker nog geen dikbillen.'

Guy vult aan: 'Zowel voor de koe als voor het kalf is de keizersnede vanuit het oogpunt van dierenwelzijn een godsgeschenk geweest, maar ook op sociaal vlak voor de boer en zijn gezin

door minder slapeloze nachten. Een vleeskoe moet je vanuit economisch standpunt gezien houden zolang ze groeit. En dat is tot drie kalvingen.'

Inzet van keuringen

Deelname aan keuringen heeft altijd al een belangrijke plaats ingenomen op het fokbedrijf. Niet in het minst voor het inkomen uit de afzet van fokvee. 'Voorheen lag de nadruk op de verkoop van dekstieren', zegt Jan, die vanaf 1 januari het fokbedrijf overneemt. 'Door de opkomst en het succes van de ki is dat verhaal ten einde. Mijn deelname is nu vooral hobby.'

Al wil Jan niet meteen gezegd hebben dat hij er geen voordeel uithaalt. 'Door te vergelijken en te concurreren behoud je de kwaliteit in de dieren.' 'Dat was vroeger niet anders', declameert Willy Schotsmans op zachte toon. 'Via de keuringen heeft de selectie reuzenstappen kunnen maken.' Jan plaatst een kanttekening: 'De nadruk in de selectie komt nu meer op groei en vruchtbaarheid te liggen. Dat is moeilijker te vatten op keuringen.'